حقوق مؤمن بر یکدیگر

امام رضا (ع) فرموده‌اند: از جمله حقوق مؤمن بر مؤمن، این است که در دل، او را دوست بدارد و با مالش به او کمک برساند.

الامام الرضا (ع): انّ من حَقّ المؤمن عَلَی المؤمن: المَوَدَّةَ لَه فی صَدره، وَالمواساةَ لَه فی ماله، وَالنّصرةَ لَه عَلی مَن ظَلَمَه، وان کانَ فَیء للمسلمینَ وکانَ غائباً أخَذَ لَه بنَصیبه، واذا ماتَ فَالزّیارةَ الی قَبره، ولا یظلمَه، ولا یغشّه، ولا یخونَه، ولا یخذلَه، ولا یغتابه، ولا یکذّبَه...

امام رضا (ع) فرموده‌اند: از جمله حقوق مؤمن بر مؤمن، این است که در دل، او را دوست بدارد، با مالش به او کمک برساند، او را در برابر کسی که به وی ستم کند یاری دهد، اگر مسلمانان غنیمت و خراجی داشتند و او غایب بود، سهم او را برایش بگیرد، هر گاه درگذشت، تا قبرش او را تشییع کند، به او ستم نکند، با او دغلی نکند به او خیانت نکند، او را وا نگذارد، از او غیبت نکند دروغگویش نشمارد.

قضاء حقوق المؤمنین: ص۳۵ ح۴۵

«آرام جان‌ها»؛ شعار محوری دهه آخر ماه صفر

با آغاز دهه آخر ماه صفر و با تاسی به ویژگی انیس‌النفوس بودن حضرت رضا(ع) برای همه انسان‌ها شعار محوری این دهه «آرام جان‌ها» خواهد بود.

به گزارش ایسنا از به نقل از آستان‌نیوز، ازهمزمان با اربعین حسینی و آغاز دهه آخر ماه صفر، باشکوه‌ترین دهه عزاداری مسلمانان در سوگ شهادت و رحلت خاندان اهل بیت(ع) آغاز می‌شود و در کنار آن بزرگ‌ترین حماسه خدمت به زائران، به ویژه در مشهد مقدس رقم می‌خورد.

همزمان با این دهه و در آستانه تشرف میلیونی زائران به مشهدالرضا(ع)، آستان قدس رضوی به عنوان میزبان اصلی این سوگواری در ایران اسلامی، طی تعامل با همه دستگاه‌های اجرایی خدمت‌رسان و با هدف ایجاد روح مشترک در این خدمت و میزبانی، شعار «آرام جان‌ها» را به عنوان شعار محوری این دهه اعلام کرده است.

«آرام جان‌ها» با تاسی از ویژگی انیس‌النفوس بودن حضرت رضا(ع) و آرام‌بخش بودن بارگاه ملکوتی ایشان برای همه انسان‌ها، به عنوان شعار این دهه انتخاب شده و دو هدف مهم ایجاد همدلی و امیدآفرینی را دنبال خواهد کرد.

«جهان به سفر می‌رود» روایتی که از تصویرگری شروع شد

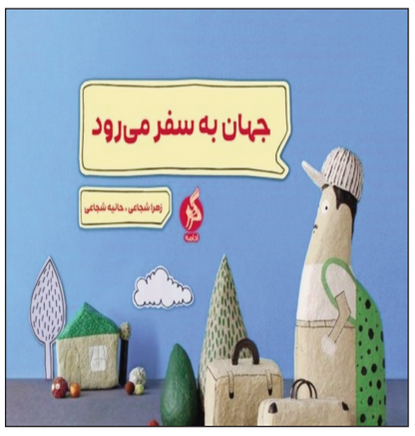

«جهان به سفر می‌رود» نوشته حانیه و زهرا شجاعی از سوی نشر ادامه واحد کودک و نوجوان نشر اطراف منتشر شد.

به گزارش خبرنگار فرهنگی خبرگزاری تسنیم «جهان به سفر می‌رود» اولین کتاب تألیفی نشر ادامه برای بچه‌های پیش‌دبستانی و کوچک‌تر است، کتابی بامزه درباره سفر، دوستی و پیدا کردن راه‌حل‌های تازه برای مشکلات قدیمی، که دوست محیط‌زیست هم هست.

این کتاب که اولین کتاب این مجموعه خواندنی است، خوانندگانش را به سفری برای پیدا کردن خانه‌ای نو می‌برد. «جهان» مثل خیلی از بچه‌ها و آدم‌بزرگ‌ها حوصله‌اش سر رفته و دنبال جایی است که در آنجا خوش بگذراند. او، در راه پیدا کردن خانه جدید، چیزهایی را می‌بیند که همیشه همین دور و بر، جلوی چشم یا پشت سرش بوده‌اند، اما او دقت نمی‌کرده است.

در توضیح این کتاب آمده است: «حانیه و زهرا شجاعی، خواهران تصویرساز کتاب «جهان به سفر می‌رود» هستند. زهرا شجاعی برای ساختن مجسمه‌های کتاب‌شان از وسیله‌های بازیافتی و تکنیک پاپیه‌ماشه استفاده کرده است. او تصمیم گرفته بود تصاویر مجسمه‌هایش را برای جشنواره‌های بین‌المللی کتاب بفرستد، اما حانیه شجاعی با دیدن عکس‌های بامزه‌ی مجسمه‌ها ایده نوشتن داستانی دنباله‌دار را به خواهرش داد و بعد از آن، سفر جهان و دوستانش شروع شد.

هر کدام از مجسمه‌های این کتاب در یک گوشه جهان بودند و برای گرفتن عکس دسته‌جمعی و ساختن کتابی تازه، باید دوباره دور هم جمع می‌شدند. سفر شخصیت‌های کتاب «جهان به سفر می‌رود» از کیش شروع شد و تا اتریش و شارجه ادامه پیدا کرد؛ جایی که تصویرسازی‌های این کتاب خلاق و نوآورانه برنده مدال شارجه شدند. بعد از آن، کتاب با همکاری تصویرسازها و گروه نویسندگان نشر ادامه صاحب قصه‌ای قشنگ شد تا ماجرای سفرهای جهان و دوستانش حالا حالاها ادامه داشته باشد.»

انتشارات ادامه این کتاب را به قیمت ۹۸ هزار تومان منتشر و روانه بازار نشر کرد.

نمایشگاه شکرانه خرمای اهواز افتتاح شد

آیین افتتاحیه دومین نمایشگاه شکرانه خرمای اهواز با حضور سرپرست فرمانداری اهواز برگزار شد.این آیین هفدهم شهریورماه با حضور سید احمد موالی زاده سرپرست فرمانداری اهواز، جمعی از مسئولان و اقشار مختلف مردم در روستای مگطوع از توابع بخش اسماعیلیه اهواز برگزار شد.

به گزارش ایسنا، این نمایشگاه از دیروز به مدت سه روز از ساعت ۸ صبح تا ۲۱ شب در روستای مگطوع از توابع بخش اسماعیلیه اهواز واقع در جاده امام جعفر صادق(ع) پذیرای عموم علاقه‌مندان است.

این نمایشگاه در راستای معرفی ظرفیت ها و فرصت های تولیدی، گردشگری و اقتصادی بخش اسماعیلیه دایر شده است.

زبان پوشش و معانی آن در تعامل اجتماعی

تحقیقات متعدد در غرب نشان می‌دهد برخلاف آنچه آزادی پوشش عنوان می‌شود، حساسیت‌های فراوانی بر نوع پوشش افراد در مکان‌های مختلف وجود دارد و همین شکل از محدودیت ها بر روی پوشش عادی مردم در خیابان‌ها نیز تاثیر گذاشته است.

کدهای لباس (dress cides) جزو مباحث جدی در مطالعات روانشناختی اروپا از دهه ۹۰ میلادی است که پس از آن در آمریکا و سیار کشورها مورد توجه قرار گرفت. دال مرکزی این مباحث حول وجود معنا در نوع پوشش است، به گونه ای که میان پوشش های رسمی، پوشش های نیمه رسمی و پوشش های سلیقه ای و شخصی، ویژگی های خاصی را تشخیص می دهد که می تواند بر محیط پیرامونی تاثیر بگذارد.

سال ۲۰۱۲، هاجو آدام و آدام دی.گلینسکی طی تحقیقی در دانشگاه پرینستون آمریکا نشان دادند نوع لباس پوشیدن روی تجربه ما و سایر افراد از ما تاثیر می گذارد. در واقع لباس هایی که ما می پوشیم رفتار، نگرش، خلق و خو، اعتماد به نفس و حتی نحوه تعادل ما با دیگران را شکل می دهد. روانشناسی لباس در چهار حوزه مشخص وضعیت پوشش و هویت را مورد بررسی قرار می دهد:

انطباق: آیا لباس هایی که می پوشید با هنجارهای اجتماعی مطابقت دارد یا وسیله ای برای به چالش کشیدن وضع موجود است؟

ابراز وجود: آیا لباس شما نشانه ای برای دیگران در مورد ارزش ها و باورهای شماست؟

هویت فرهنگی: آیا آنچه به عنوان لباس انتخاب می کنید هویت فرهنگی شما را نشان می دهد؟ در واقع با انتخاب خود نوع هویت فرهنگی خود را به دیگران نشان می دهید؟

نقش های جنسیتی: آیا لباس های شما نقش ها و انتظارات جنسیتی شما را نشان می دهد؟ با انتخاب نوع پوشش آیا این نقش ها را به چالش می کشید یا تقویت می کنید؟

لباس ها بر اساس انواع هنجارین آنها در سراسر دنیا، کدهایی را از چهار وجه بالا به مخاطبین نشان می دهد و بر همین اساس برخلاف آنکه عده ای معتقدند انسان ها در انتخاب هر نوع پوششی آزاد هستند، در واقع معنای لباس در نخستین برخورد به مخاطب شما می گوید که درباره شما چگونه فکر کند.

تحقیقات نشان می دهد استفاده از رنگ موی غیرطبیعی لباس های نامتعارف اجتماعی و رنگ ها و طرح های بسیار جلب توجه کننده، مشخصا برای افرادی است که اعتماد به نفس پایینی داشته و از جایگاه معقول اجتماعی برخوردار نیستند، از این رو با عدم انطباق یا مخالفت با هنجارهای اجتماعی، برگزیدن هویت غیربومی و به چالش کشیدن هویت جنسیتی، سعی در ابراز وجود دارند و در واقع با متفاوت سازی خود، ضعف اعتماد به نفس را پنهان می کنند.

در این تحقیقات نشان داده شده که چنین افرادی به دلیل ایجاد ظاهر غیرمعمول، در واقع زمینه را برای قرار گرفتن در معرض آسیب های اجتماعی فراهم می کنند. در یک نمونه تحقیقات صورت گرفته در خصوص مقرارت پوشش، به کارفرمایان توصیه شده که از چنین افرادی به عنوان نیروی کار استفاده نکنند، چرا که احتمال بروز دعوا، خشونت و آزارهای جنسی را در محل کار افزایش می دهد.

یک مطالعه در حوزه اجتماعی نشان می دهد این افراد به دلیل سردرگمی هویتی، نمی توانند مسیر مشخصی را برای زندگی خود انتخاب کنند. طی بررسی ۱۰ ساله از افرادی که پوشش های غیرهنجاری برای خود برگزیده بودند، مشخص شد که این افراد حداقل ۲ بار تغییرات کامل هویتی از خود نشان داده اند و همچنان ممکن است به دنبال تغییرات دیگری باشند.

همچنین برخی یافته ها نشان می دهد که افراد در برخورد با صاحبان پوشش های نامتعارف نمی توانند از قواعد الگویی رفتاری متداول استفاده کنند و در مقابل، آنها ترجیح می دهند محافظه کار باشند. به این صورت که ممکن است این افراد متعلق به جریان خاصی بوده یا نوعی از آزارگری را به همراه داشته باشند.

به عنوان نمونه در فرانسه افراد اشاره کرده اند که ترجیح می دهند چنین افرادی در همسایگی آنها حضور نداشته باشند.

تحقیقاتی که به حوزه کار و ایجاد بهره وری شغلی می پردازند، بر این مساله تاکید دارند که کارفرمایان باید مقررات نوع پوشش در فضای کاری را به صورت شفاف و رسمی اعلام کنند تا از انتخاب های شخصی در محل کار برای پوشش جلوگیری شود. چرا که وجود پوشش رسمی و مناسب موجب می شود شان کاری ادارات حفظ شده، مراجعین برای این شان احترام قائل شوند و کارکنان نیز بر انجام امور اداری تمرکز کرده و انواع آزارهای فیزیکی و روانی در محل کار کاهش یابد. تحقیقات متعدد در غرب نشان می دهد که برخلاف آنچه آزادی پوشش عنوان می شود، حساسیت های فراوانی بر نوع پوشش افراد در مکان های مختلف وجود دارد و همین شکل از محدودیت ها، روی پوشش عادی مردم در خیابان ها نیز تاثیر گذاشته و چنانچه افراد با پوشش های غیرمعمول در خیابان ها حضور داشته باشند، وقوع برخی از انواع آزارها از سوی مردم، عادی تلقی می شود. درحالی که در ایران مساله نوع پوشش در اماکن مختلف مورد پژوهش قرار نگرفته، اما به دلیل تاثیر آن روی آرامش روانی ادارات و افزایش بهره وری و پیشرفت شرکت ها، مطالعات علمی متعددی در اروپا و آمریکا انجام شده که نهایتا نیاز به قانونگذاری محدودکننده را تاکید می کند.

زینب مواصلی - جامعه شناس

سرپرست فرمانداری اهواز:

اهواز با مشکل کمبود مراکز گردشگری مواجه است

سرپرست فرمانداری اهواز با اشاره به وضعیت گردشگری بوم‌گردی و صنایع‌دستی شهرستان اهواز گفت: مشکل حوزه گردشگری این شهرستان به ویژه برای بسیاری از شهروندان کمبود مراکز گردشگری است.

سید احمد موالی‌زاده در دومین آیین شکرانه خرما در روستای مگطوع از توابع بخش اسماعیلیه شهرستان اهواز با بیان اینکه شهرستان اهواز مملو از مراکز تفریحی بالقوه است، تاکید کرد: باید بستری فراهم شود که بتوانیم آن را بالفعل تبدیل کنیم.

به گزارش ایسنا، وی اضافه کرد: یکی از مهمترین برنامه‌های دولت توجه و کار در بخش اسماعیلیه است تا بتوانیم به عنوان پایلوت و نمونه برای موضوعات گردشگری و صنایع‌دستی و همچنین برای ایجاد اقتصاد پایدار و مستمر در این منطقه کاری انجام دهیم.

سرپرست فرمانداری اهواز با بیان اینکه برگزاری جشنواره و آیین‌های شکرگزاری جزو آداب و سنت‌های بسیار خوب و پسندیده مردم این منطقه است، افزود: به شکرانه وفور نعمت خداوند در این منطقه مراسم شکرگزاری به صورت مستمر برگزار می‌شود. او گفت: بستر لازم برای تقویت بعد اقتصادی بازرگانی و بازاریابی در بخش کشاورزی منطقه در دستور کار قرار گرفته است تا از این طریق بتوانیم در اسرع وقت زمینه‌های لازم از جمله شرکت تعاونی باغداران، نمایشگاه‌ها، شبکه‌های بازاریابی و... را هرچه بیش‌تر معرفی کنیم.

موالی‌زاده اضافه کرد: سعی بر این است که این جشنواره در سایر مناطق شهرستان اهواز گسترش پیدا کند تا نتیجه آن بهبود و رونق هر چه بیش‌تر اقتصاد روستایی باشد.

وی با تصریح این مطلب که معضل اصلی روستاها بیکاری است، افزود: مردم این روستا مشکل معیشت دارند. بنابراین یکی از ابزارهای مهم رونق اقتصاد در این منطقه توجه به موضوعات ذکر شده است تا مردم روستاها به شهرستان‌های دیگر مهاجرت نکنند و در سرزمین پدران خود مشغول به کار شوند.

سرپرست فرمانداری اهواز با بیان این‌که تقویت و گسترش فعالیت‌های تعاون روستایی از موضوعات مهم شهرستان اهواز است، گفت: تا این شهرستان به عنوان الگوی شهرستان‌های دیگر خوزستان باشد، یعنی این شهرستان در بحث اقتصاد روستایی، خرید خرما، خرید برنج و... ورود کند و صرفا به خرید گندم اکتفا نکند.

«بازنمایی شکاف نسل‌ها در سینما» سوژه برنامه تلویزیونی شد

«بازنمایی شکاف نسل‌ها در سینما» سوژه میز گفت‌وگوی ویژه سی‌ودومین قسمت از برنامه تلویزیونی «نقد سینما» شد.

به گزارش ایرنا از روابط عمومی پروژه، جدیدترین قسمت از برنامه تلویزیونی «نقد سینما» به تهیه‌کنندگی یوسف بچاری که جمعه (۱۷ شهریور) از شبکه چهار سیما پخش شد، در میز گفت و گوی ویژه به میزبانی امیررضا مافی به موضوع بازنمایی شکاف نسل‌ها در سینما با حضور رضا پورحسین استاد دانشگاه پرداخت.

همچنین میز نقد سینمای ایران با حضور محمد صابری روزنامه‌نگار سینما و سیدعلی سیدان به نقد و بررسی فیلم سینمایی بعد از رفتن نخستین ساخته بلند رضا نجاتی به تهیه‌کنندگی محمود بابایی اختصاص داشت.

فیلم سینمایی باردو اثر الخاندرو گونسالس اینیاریتو سوژه این هفته میز نقد سینمای جهان با حضور محمدرضا مقدسیان و آرش خوشخو بود. این فیلم داستان زندگی یک روزنامه‌نگار و مستندساز مشهور مکزیکی است که با هویت، روابط خانوادگی خاطرات و گذشته کشورش دست و پنجه نرم می‌کند. او در گذشته خود به‌دنبال پاسخ‌هایی است تا با خود در زمان حال آشتی کند.

فصل چهارم برنامه تلویزیونی نقد سینما به تهیه‌کنندگی یوسف بچاری، میزبانی امیررضا مافی و با مشارکت سازمان سینمایی سوره، هر هفته جمعه‌ها ساعت ۳۰ : ۲۲ از شبکه چهار سیما به صورت زنده روی آنتن می‌رود.

خاصیت زیارت امام حسین در رفع اندوه و بخشش گناهان

طبق روایات، خداوند علاوه بر اینکه برخی حالات منفی را به واسطه زیارت امام حسین علیه‌السلام از انسان مؤمن برطرف می‌کند گناهان را اصلاح و خواسته‌های او را اجابت و عمر و روزی فرد را فراخ می‌کند.

به گزارش خبرنگار فرهنگی خبرگزاری تسنیم زیارت اهل بیت علیهم‌السلام دارای خاصیت‌های معنوی منحصر به فردی است. این خاصیت‌ها به دلیل نورانیت و برکتی است که خداوند به این اعتاب مقدسه بخشیده و سبب شده هر کدام از قبور عترت تبدیل به داروخانه‌ای معنوی شود. این ویژگی درباره زیارت امام حسین علیه‌السلام بیشتر نمود دارد و احادیثی را به خود اختصاص داده است که در ادامه به برخی از آنها اشاره می‌شود.

امام باقر علیه‌السلام فرمود انّ الحسَینَ صَاحبَ کَربَلَاءَ قتلَ مَظلوماً مَکروباً عَطشَاناً لَهفَاناً (فَ آلَی اللّه عَزّ وَ جَلّ عَلَی نفسه أن) وَ حَقّ عَلَی اللّه عَزّ وَ جَلّ أن لَا یأتیَه لَهفَان وَ لَا مَکروب وَ لَا مذنب وَ لَا مَغموم وَ لَا عَطشَان وَ لَا ذو عَاهَة ثمّ دَعَا عندَه وَ تَقَرّبَ بالحسَین ع الَی اللّه عَزّ وَ جَلّ الّا نَفّسَ اللّه کربَتَه وَ أعطَاه مَسألَتَه وَ غَفَرَ ذنوبَه [ذنبَه] وَ مَدّ فی عمره وَ بَسَطَ فی رزقه فَاعتَبروا یا أولی الأبصار؛ یعنی امام حسین که صاحب کربلاء است، در حالی که مظلوم و اندوهگین و تشنه و غصه دار بود، شهید شد. بر خدا حق است که غصّه دار و اندوهگین و گناه‌کار و غمگین و تشنه و صاحب عیب و آفتی به زیارت آن حضرت نیاید، سپس نزد آن حضرت دعا کند و به واسطه آن جناب به خداوند تقرّب جوید، مگر آنکه خداوند حزن و اندوهش را بر طرف کرده و خواسته اش را عطا کند و گناهانش را آمرزیده و عمرش را طولانی کرده و رزقش را فراخ کند پس ای صاحبان بصیرت عبرت بگیرید.

در این روایت امام به چند نوع از حالات باطنی منفی و درمان آنها به واسطه زیارت امام حسین علیه‌السلام اشاره می‌کنند:

اولین مورد «لهفان» است و از ریشه «لهف» و هم‌ریشه با «لهوف» به معنای اندوهی است که سبب سوز و گداز فرد می‌شود. کتاب مقتل «لهوف» سید بن طاووس اشاره به همین معنا دارد.

حالت منفی بعدی «مکروب» از ریشه «کَربَ» است که در ادعیه از آن زیاد استفاده می‌شود و به معنای اندوه زیاد است. درباره آن حزن مسلّط بر نفس گفته‌اند و راغب اصفهانی در «مفردات» خود قید شدّت را افزوده است. از همین معناست که امام حسین علیه‌السلام هنگام ورود به کربلا فرمود «اللّهمّ انّی أعوذ بکَ منَ الکَرب وَ البلَاء».

حالت‌های بعدی «مذنب»، «مغموم»، «عطشان» به معنای «گناهکار» و «اندوهگین» و حالت «تشنگی» به زیارت رفتن است.

مورد بعدی که امام باقر علیه‌السلام به آن اشاره می‌کنند، «عاهة» به معنای آفت‌زدگی است و «اهل العاهات» به عده‌ای گویند که آفت‌زده شده‌اند، در بستر این روایت فردی است که به واسطه شیطنت‌ها و گناهان و نفسانیات احساس آفت‌زدگی دارد و به دنبال راهی برای رفع این حالت است.

حال خداوند علاوه بر اینکه این حالات منفی را به واسطه زیارت امام حسین علیه‌السلام از انسان مؤمن بر می‌دارد و گناهان را اصلاح و خواسته‌های او را اجابت و عمر و روزی زائر را فراخ می‌کند.

امام صادق علیه‌السلام در روایتی دیگر فرمود «انّ الَی جَانبکم لَقَبراً مَا أتَاه مَکروب الّا نَفّسَ اللّه کربَتَه وَ قَضَی حَاجَتَه»؛ یعنی در طرف شما قبری است که هیچ حزین و اندوهگینی آن را زیارت نمی‌کند، مگر آنکه حق تعالی حزن و اندوهش را برطرف کرده و حاجتش را روا می‌کند. یا در دیگر روایت فرمود «انّ الحسَینَ ع قتلَ مَکروباً وَ حَقیق عَلَی اللّه أن لَا یأتیَه مَکروب الّا ردّه اللّه مَسروراً.» حسین علیه‌السلام با حالی حزین و اندوه کشته شدند و سزاوار است بر خدا که هیچ حزین و اندوهگینی به زیارت آن جناب نرود مگر آنکه حق تعالی وی را مسرور و شادمان به اهلش برگرداند.